

7 Geloof

Geloof of ongeloof komt vaak openbaar in de woorden die we in bepaalde omstandigheden spreken. Het zijn woorden die de diepere gesteldheid van ons hart openbaren. Soms vinden we zulke woorden in de Bijbel, gesproken door een van Gods geliefden. Ook in dit hoofdstuk vinden we zulke woorden. Woorden van Jozef, die getuigen van geloof; ik denk dat we mogen zeggen: een groot geloof. Kun jij ze vinden?

‘Zijn de uitleggingen niet van God?’ (Gen. 40:8). Zijn dat nu zulke bijzondere woorden die Jozef hier spreekt? Dat is toch logisch? De uitleggingen zijn toch van God? Hij vertelt hier toch niets nieuws? Wacht even. Laten we niet te snel over deze woorden heen wandelen. Laten we eerst eens de omstandigheden bekijken waarin Jozef verkeert. Laten we eerst eens proberen ons in te leven in hoe wij ons zouden voelen in zijn plaats. En laten we dan nog eens kijken of deze woorden ‘zijn de uitleggingen niet van God?’ wel zo logisch en vanzelfsprekend zijn.

Wat was er gebeurd? Jozef was in de gevangenis beland, maar ook daar betuigde de HEERE Zijn genade aan Jozef. De overste van het gevangenhuis stelde vertrouwen in de jongeman en daardoor kreeg hij meer bewegingsvrijheid. ‘En de overste van het gevangenhuis gaf al de gevangenen, die in het gevangenhuis waren, in Jozefs hand.’ (Gen. 39:22).

Op een dag kwamen er twee nieuwe gevangenen; twee vooraanstaande mannen van het hof van de koning: de schenker en de bakker. De Schrift zegt ons dat zij gezondigd hadden tegen hun heer, de koning, en dat zij daarom de straf verdiend hadden. Ze kwamen in dezelfde gevangenis als waarin Jozef was. ‘En de overste der trawanten bestelde Jozef bij hen, dat hij hen diende’ (Gen. 40:4). En zo komt het dat Jozef hen al spoedig beter leert kennen. Op een morgen waarop hij bij hen kwam, zag hij dat er iets bijzonders met hen aan de hand was. ‘Zij waren ontsteld.’ (v. 6). Ze keken verschrikt en bedroefd. In elk geval straalde er genoeg van hun gezichten af om Jozef vragen te ontlokken. Wat is er aan de hand? Waarom kijken jullie zo verschrikt? Is er iets gebeurd? Merk hier trouwens iets bijzonders op in het karakter van Jozef. Wij zouden zeggen: hij heeft genoeg aan zijn eigen problemen. Maar al zijn eigen moeiten, vragen en zorgen hadden hem niet afgesloten voor het verdriet van anderen. Zelfs daar in die donkere kille gevangenis, op het dieptepunt van zijn leven, wist hij nog medelijden op te brengen voor de lotgenoten om hem heen. En dat Jozef het vertrouwen van zijn medegevangenen had gewonnen, blijkt uit het onbevange antwoord dat hij van hen kreeg.

Ze hadden gedroomd. Of het de droom was die hen zo verschrikte of het feit dat er nu niemand was die hen de droom kon uitleggen, weet ik niet. Misschien beide. Kennelijk beschouwden ze de

droom als een bijzondere boodschap uit de hemel. Aan het hof waren er altijd genoeg tovenaars en wijzen die de dromen konden uitleggen. Bij het weinige licht dat de heidenen nog hadden omtrent de kennis van de ware God waren er misschien nog wel ware en goede uitleggingen bij ook. Maar nu, daar in de gevangenis was er niemand die hen daarin kon helpen. En toen kwamen de woorden van Jozef. De schenker en de bakker verwachtten alles van de tovenaars en de wijzen. Jozef daarentegen zegt onmiddellijk: 'Zijn de uitleggingen niet van God?' Het is niet de wijsheid van deze wereld, die slechts dwaasheid is bij God, die jullie kan helpen. Het is de God van mijn vaderen Die jullie de enige juiste uitleg kan geven.

'Zijn de uitleggingen niet van God?'

Woorden die getuigen van een groot geloof. Waarom toch? Wat is er toch zo bijzonder aan?

Denk nog eens terug aan de afgelopen jaren van Jozefs leven. Hoe was het allemaal begonnen? Jozef had gedroomd. Hij had een Godsopenbaring ontvangen. Het was de droom van een kroon. Zijn vader, moeder en broeders zouden voor hem buigen. Hij had het niet één keer gedroomd. Nee, het werd een tweede maal herhaald. De zaak was vastbesloten bij God. En Hij haastte Zich om het te doen (vergelijk Gen. 41:32). En toen? Nee, het was zeker niet het leven van een prins, een toekomstige koning, zoals hij sindsdien geleefd had. Beroofd van zijn mantel. Geworpen in een put. Doodsangsten uitgestaan vanwege de zichtbare en tastbare haat van zijn broeders. Als een slaaf verkocht naar een ver, vreemd land. Belasterd als een hoereerder. Gestraft als een eersteklas misdadiger. En nu in een gevangenis. Een kuil noemt Jozef het zelf (Gen. 40:15). En je weet wat een kuil is. Een kil, diep, donker hol in de grond waar je zonder hulp van een ander niet uit komt. Jozef, waar is nu die kroon? Wat komt er nu van je dromen terecht? Zouden je broers daar in die smerige gevangenis in Egypte voor je komen buigen? Nee toch zeker?

Klinken die woorden van Jozef nu nog zo logisch, zo vanzelfsprekend in je oren daar in die kuil? 'Zijn de uitleggingen niet van God?' Niets, maar dan ook niets wees Jozef op de vervulling van zijn eigen dromen. Geen sprankje hoop kon hij putten uit de omstandigheden. Geen straaltje licht verscheen er in de verte om zich aan op te trekken. Maar juist nu in deze omstandigheden schittert het geloof! Goddelijk in zijn oorsprong. Kostbaar om te aanschouwen. Jozef geloofde God. Een God, Die niet liegen kan! (Tit. 1:2). Zijn voeten stonden op een rots, een onwankelbaar fundament van het tot hem gesproken Woord. Hij wandelde door geloof en niet door aanschouwen. (2 Kor. 5:7). Het vervolg leert ons dat hij niet beschaamd uitkwam met zijn God.

Waar de wereld spot, waar de toekomst ons aangrijnst en geen uitzicht schijnt te bieden, mogen al de Zijnen zich meer dan gelukkig prijzen 'in de hoop van het eeuwige leven, welke God, Die niet

liegen kan, beloofd heeft, voor de tijden der eeuwen, maar geopenbaard heeft te Zijner tijd' (Tit. 1:2). De Bijbel, Gods Woord, aan ons. Weet dit, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging. 'Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods, door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.' (2 Pet. 1:20, 21). Heerlijk als je hierop mag rusten. Zalig ben je als je die 'droom', die geen bedrog is, hebt gedroomd, en in de moeilijkste dagen van je leven Jozef na kunt spreken. 'Zijn de uitleggingen niet van God?'